

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

De Floribus & Plantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

bus Parentibus cura, providere Filiis suis DEUM, ejusque timorem. At nunc nimis verum, quod hom. 35. in Matth. 20. deplorat Chrysoſtom. *Alii filii suis militiam provident, alii honores; nemo filius suis providet DEUM, perditionem eorum magno pretio comparant, salutem autem illorum nec dono accipere volunt. Nam si videant filios suos pauperes, tristantur, quod corporum non animorum sint Parentes, corpus natorum amant, animam autem contemnunt. Desiderant illis valere in saeculo isto, & non curant quod passuri sint in alio. Frequenter igitur culpa Parentum est, quod non sic timor DEI ante oculos filiorum. Qui viret in foliis venit à radicibus humor, & Patrum in natos abeunt cum semine mores. Discant ergo Pueri & Adolescentes à pueritia timere DEUM. Non timeant eos qui occidunt corpus. Matth. 10. Animam autem non possunt occidere: sed potius timeant eum, qui potest & animam & corpus perdere in gehennam. Hunc timorem discant etiam columbae exemplo, quae multum timer accipitrem, juxta illud Ovid. Terretur minimo penna stridore columbae linguibus accipiter saucia facta suis.*

STRENA IV.

De Floribus & Plantis.

Quoniam Flos campi nascitur Christus hyeme, dabo in Strenam flores & plantas, sed quae etiam hyeme prodire possunt. Sacerdotibus igitur & Ecclesiasticis do virgam Aaron germinantem, de qua num. 17. *Quem ex his DEus elegerit germinabit virga ejus, In primis oportet Sacerdotes eligi à Domino sicut electus est Aaron. Nemo enim sibi sumit honorem, Hebr. 5. Sed qui vocatur à DEO tanquam Aaron. Est enim Sacerdotium res divina non humana. Consules aliique Reipubl. Rectores constituuntur atque creantur à Rege, Sacerdotes autem & Episcopi à Spiritu S.*

ritu S. juxta illud Act. 20. *Attendite vobis & universo gregi, in quo vos posuit Spiritus S. regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo.* Cogitent hoc serio omnes sacerdotes, ut tanto redius tantòque honoratiùs tam divino munere fungantur. Cogitent & Sæculares ut tanto magis venerentur Sacerdotium. Dicit itaque Scriptura, solam virgam Aaron germinasse & turgentibus gemmis flores protulisse, qui foliis dilatatis in amygdalas maturuerunt. Ita Sacerdotum est frondere & florere virtutibus, etiamsi cæteri essent omnes arida ligna. Christus D. nominat eos viride lignum Luc. 23. *Si hæc in viridi, quid fiet in arido?* Sic Sacerdos lignum viride & non dicat Isai. 55. *Ecce ego lignum aridum.* Germinans illa virga significat etiam Sacerdotalem gratiam nunquam marcescere, sed semper in Ecclesia Dei permanere. *Juravit enim Dominus, & non pœnitebit eum, tu es Sacerdos in æternum.* Ps. 99. *Et pro Patribus tuis nati sunt tibi filii* Ps. 44. Secundò non solùm fronduit virga Aaronis, sed etiam fructus protulit, & quidem nuges amygdalinas, hi fructus habent corticem durum & aspera tegmina, sed dulce intùs continet edulium, quo significatur qualis debet esse Sacerdotum vita, exterius nimirum, aspera, dura pœnitentialis, intus autem suavitate ac dulcedine consolationum Spiritùs S. delibuta. Talis erat vita Apostoli Pauli. Cor. 9. *qui castigabat corpus suum & in servitutem redigebat,* qui multus erat in jejuniis, laboribus, vigiliis: intus verò plenus consolationibus, unde & *gloriabatur in tribulationibus.* 2. Cor. 10. & Gal. 6. Affectus erat dulcissimus & suavissimus amoris. *Operabam anathema esse pro fratribus meis* Rom. 9. *Filii mei quos iterum parturio.* Gal. 4. Tertiò, hæc virga productione florum & frondium & fructùs, delevit lites, & compescuit querimonia filiorum Israël contra Moysen & Aaronem, & seditionem moventium ob functionem Sacerdotii. Magnum est hoc, die ac multum murmur populi adversùs Sacerdotes. Hæretici

conjurant in caput nostrum, negant nos esse Sacerdotes DEI, sed ministros, detrahunt passim Sacerdotio nostro, & Sacerdotalem gradum pessundare nituntur. Gregor. Quare hoc? Quia nimirum advertunt nos esse ligna arida, vident nos locum sanctitatis accipere, & terrenis actibus implicari: observant vitam nostram vocationi nostræ nullatenus respondere. Eia Sacerdotes DEI dirimite hanc licem, tollite has querimonias productione & ostensione fructuum. Sitis deinceps non virgæ aridæ sed florentes & fructificantes instar virgæ Aaronis. Quartò, hæc virga servabatur in tabernaculo testimonii in signum rebellium filiorum Israël. Sint etiam Sacerdotes frequentes in tabernaculo Domini, id est, domo DEI, quæ est Ecclesia, & ejus amore illecti & inelcati clament cum Propheta Pl. 83. *O quam dilecta tabernacula tua Domine, concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.* Et Pl. 68. *Zelus domus tue comedit me.* Et Pl. 41. *Transibo in locum tabernaculi admirabilis.* Sanè Sacerdotes qui Ecclesiam frequentant, & devotè DEO ministrant, multùm promovent pietatem populi. Nihil enim est, inquit Conc. Trident. Sess. 22. cap. 1. Quod alios magis ad pietatem & DEI cultum instruat, quàm eorum vita & exemplum qui se divino ministerio dedicarunt.

Præfctis *Secularibus* do in Xenium *palمام*. Palma enim imprimis venusta est, densis in vertice & speciosis foliis: Præfcti & sæculares Judices venustentur variis gratiis & dotibus virtutum ac eruditionis. Pl. 2. *Erudimini qui judicatis terram. Qui ad gubernacula Reip. sedent, multâ sapientiâ ac scientiâ sint instructi oportet.* Unde Sapiens ita eos alloquitur sap. 6. *Melior est sapientia quàm vires, & vir prudens, quàm fortis. Audite ergò Reges & intelligite, &c.* Oportet Præfctos & Judices præditos qualitatibus & conditionibus, quas Jethro requirebat Exod. 18. *Ut sint Viri sapientes, DEUM timentes, & qui oderint avaritiam.*

Secun-

Secundò, palma, est fortis, & valida, nec facile succumbens oneri. Ita Judices sint fortes cum gravissima habeant ferenda onera, quibus facile succumberent, si animi fortitudo deesset. Sanè magna erat Moyfi fortitudo. Exod. 18. cui populus à manè usq̄, ad vesperam assistebat, ut ab eo judicaretur. Tertio, ut dicit Plin. lib. 13. cap. 4. Ex succo palmarum confici vinum, sed relinquendum utpote capiti noxium. Sic Prov. 31. *Noli ò Samuel, noli, Regibus dare vinum, quia nullum secretum est; ubi regnat ebrietas, ne forte bibant, & obliviscantur judiciorum, & mutent causam filiorum pauperis.* Quarto, palma non marcescit, sed semper folia retinet. Pl. 91. *Justus ut palma florebit.* Tu Judex semper justus sis, semper viriditatem serva, nec marcescat æquitas. Ne Itai. 59. *corruat in plateis veritas.* Ne cedas timori vel invidiæ ut Pilatus iniquus Judex. Quintò, Palma insigne est victoriæ. Hinc de electis ante thronum Apoc. 7. In conspectu Agnistantibus dicitur. *Et palma in manibus eorum.* Aug. *Palmas habent in manibus, quia premia in operibus.* Item, Christo mortis & inferni victori occurrunt turbæ cum ramis palmarum Matth. 21. Sed & Crux Christi in qua triumphum egit, palmæ comparatur Cant. 7. *Ascendam in palmam, & apprehendam fructus ejus.* Septuaginta quoque discipuli qui extiterunt victores diaboli, cum exultatione ad Christum redeuntes gloriabundi Luc. 10. quòd dæmonia sibi essent subjecta, Luc. 13. Septuaginta palmis designari possunt, quarum fit mentio in Exodo. 3. Esdræ 3. *Pugnate ò Judices pro justitia, ut super omnia vincat veritas, vincite affectus & passiones, quæ rectum judicium pervertunt; vincite cupiditates, avaritiam, ambitionem. Conemini etiam, vincere causas eorum qui iniquè opprimuntur & vexantur à ditioribus. Eruite eos qui ducuntur ad mortem, & qui trahuntur ad interitum, liberare non cessate. Si dixeritis, vires non suppetunt, qui inspector est cordis, ipse intelligit, & servatorem*

core animæ tuæ nihil fallit. Prov. 24. Reddetque homini juxta opera sua.

Virginibus do Liliū. In lilio varia considerari possunt. Primò, candidum est & purum. Sicut Virgines candidi & immaculati instar liliorum, Sicut corpore & spiritu Eccl. 9. Et seruent vestimenta sua omnitempore candida. Sponsus Christi ejusmodi liliis delectatur, ipse namque *pascitur inter lilia* Cant. 2. Imò & ipse liliū appellatur. *Ego inquit, flos campi, & liliū convallium.* Secundò, liliū crescit inter spinas. Hinc Sponsus Cant. 2. *Sicut liliū inter spinas, sic amica mea inter filias.* Virginitas non gaudet deliciis & illecebris, sed potius ciliciis & asperitate pœnitentiæ. Et quamvis liliū ex spinis oriatur, nihil tamen commune habet cum illis in duritie, læsione, nigredine, &c. Sic virginitas in carne est, tamen nihil habet commercii cum carnis desideriis & operibus. Virgines in carne sunt, & non secundum carnem ambulant. Tertiò liliū est speciosum & odoriferum, sicut Virgines Christi *bonus odor* 2. Cor. 2. *in omni loco per bonæ famæ diffusionem, sicut pulchri & speciosi per inculpata vitam.* Quartò, liliū non serpit per terram, sed sursum se erigit procul à terra. Coloss. 3. *Virgines sapiant, quarant quæ sursum sunt non quæ super terram. Cogitent quæ Domini sunt.* 1. Cor. 7. *quomodo placeant DEO.* Sed licet liliū in altum exurgat, est tamen repandum ac folia reclinat, seu ut Plin. loquitur, *resupinis per ambitum labris.* Sit virgo humilis, & oculis versus terram demissis. Quintò, liliū est roriferum, nec tamen humectatur rore. Virgines humorem libidinosum aliquando sentiunt, qui tamen nihil nocet dum non contentiunt. Sextò, lilio gaudent apes. Sic Angelici Spiritus qui cœlestes sunt quædam apes delectantur virginitate. In lilio hæc rursus considerari possunt. Radix, flos, hastile, & grana. Per radicem fides, per hastile spes, per florem innocentia, per grana aurea charitas designari

signari potest. Exerceant se diligenter & proficiant virgines in his virtutibus. Septimò, ex lilio unguentum oleumque conficitur teste Plin. lib. 21. cap. 5. Estque medicinale. De vera virgine dici potest Cant. 1. *Oleum effusum nomen tuum.* Octavò. Lilia facile crescunt, hinc Salvator in Evang. Matth. 6. *Considerate lilia agri quomodo crescunt &c.* Dominicus ager plenus est liliis virginum Cypr. lib. 4. epist. 8. *Floret Ecclesia tot virginibus coronata.*

Viduis do juniperum. Legimus Eliam Prophetam fugientem 1. Reg. 19. persecutionem Jesabel, venisse, in desertum, & defatigatum ex itineris molestia quievisse, & sedisse subter unam juniperum, ubi etiam prostratus in umbra ejus obdormivit tanto affectus vitæ tædio, ut petierit animæ suæ, ut moreretur, sed mox ab Angelo DEI excitatur, & confortatur. Viduæ tam graves aliquando patiuntur persecutiones ut dicant cum Job 10. *Tædet animam meam vitæ meæ.* Nusquam inveniunt quietem, nusquam consolationem, auxilium nusquam. Quid faciant in hac amaritudine animæ, quâ eas valdè, ut olim viduam Noëmi Ruth 1. replevit Omnipotens. Fiant in desertum pœnitentiæ cum B. Elia, ac prosternant se subter juniperum, id est, sub arbore Crucis Dominicæ, contemplantur devotâ animi recordatione Christi amarissimam passionem & mortem, considerent Christi stigmata & vulnera, meditentur Crucis Christi mysteria. Hæc enim pia meditatio somnus quidam est spiritualis, juxta illud Cor. 1. *Adjuro vos filie Jerusalem per capreas cervosque, caprorum, ne suscitatis, neque evigilare faciatis dilectam quoad usque ipsa velit.* Sic ergo sub ista junipero obdormiant. Sanè inveniunt ibi indoloribus suis præsens remedium, sentient ibi magnum juvamen, percipient copiosam & mirificam consolationem, Dicant cum Pl. 93. *Secundum multitudinem dolorum meorum, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.* Faciant juxta salutarem D. Bern. serm. 43. in Cant. admonitionem. *Fasciculus myrrhæ est passio*

passio Salvatoris, hunc fasciculum vobis colligite, hunc medullis cordis inserite, hoc munite aditum pectoris, ut & vobis intra ubera commoretur. Habete illum semper, non retrò in humeris sed antè præ oculis, ne portantes & non odorantes, & onus premat, & odor non erigat. Juniperus quoq; montes amat, ait Plin. l. 16. cap. 18. Viduæ in omni tribulatione & angustia, confugiant ad montes illos de quibus David Pl. 120. *Levavi oculos meos in montes unde venit auxilium mihi.* Et Pl. 124. *Qui confidit in Domino sicut mons Sion non commovebitur in æternum.* Iterum juniperus teste eodem Plin. lib. 16. cap. 40. Cariem vetustatemque non sentit. Non sentians viduæ cariem & vetustatem vitiorum. *Exuant veterem hominem Ephes 4. cum actibus suis. Expurgent vetus fermentum Coloss. 3. Et sint nova conspersio. Non ambulent secundum carnem 1. Cor. 5. Nec obtemperent carnalibus desideriis, qua militans adversus animam.* Meminerint dicti Apostolici Gal. 6. *Qua semina-verit homo, hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne, de carne metet & corruptionem.* Denique folia Juniperi sunt spinosa, seu ut Plin. loquitur lib. 16. cap. 74. *Junipero spina pro folio est.* Viduæ configuntur spinis tribulationum in tantum, ut verè dicere possint cum Propheta Psal. 117. *Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis.* Et quod olim Gedeon facturum se dixit Judic. 8. *Viris Socoth. Conteram carnes vestras cum spinis tribulisq; deserti.* Hoc viduis non rarò infligitur, sed meminerint spinæ Coronæ D. N. JESU CHRISTI & non sentient aculeos harum spinarum. Nihil enim est tam grave, acerbum, ac molestum, quod non leve fiat gratum ac jucundum, si passio Domini nostri in memoriam revocetur.

Conjugatis do Oleam. Olea est symbolum pacis & concordia. Christo Domino Jerosolymam intranti tanquam pacifico Regi obviaverunt cum ramis palmarum & olivarum Jo. 12. Offic. Rom. die Palmarum. Jam pro dolor non rarò inter

inter virum & mulierem miseranda est pugna ac discordia. Jam unus aduersus alterum rupto omni pacis foedere infurgit. Quod est ita deforme, ac si unius corporis membra inter se pugnarent. Si os & dentes lacerarent manus, si manus effoderet oculos vel præscinderet pedes, vel si omnia alia membra bellum gererent contra stomachum. Sunt enim vir & uxor unum corpus, una caro, juxta illud Adami de Eva loquentis Gen. 2. *Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea.* Et illud Eph. 8. *Erunt duo in carne una.* Et illud. *Nemo carnem suam unquam odio habuit, sed foras & nutrit illam.* Repugnat ergo naturali inclinationi Conjugum discordia & pugna. Sanè docet Plin. lib. 18. cap. 3. Olivas non percutiendas, nec periculis decutiendos fructus, quod fit aliis quibusdam arboribus. *Olivantibus, inquit, Lex antiquissima fuit, Oleam ne stringito, nevé verberato.* Sint ergo concordēs Conjuges, nec sese percutiant. Fructus oleæ est oleum, quod charitatem designat. Sicut enim oleum inter omnes liquores eminet, ita charitas inter omnes virtutes juxta illud Apostoli. Cor. 3. *Major autem horum est charitas.* Et illud 1. Cor. 12. *Excellentiorem viam vobis demonstro.* Ut ergo seruent Conjuges pacem habeant oleum charitatis. *Omni timore, inquit Sapiens Eccl. 9. sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat.* Deficit oleum de capite juxta D. Greg. interpretationem, *cum charitas discedit à mente.* Præterea oleum lucet, pascit, & lenit. Parentum est præluere filiis virtutum exemplis, nihil agere, nihil dicere perperam quod imitentur juxta illud Poëtæ. *Nil dictu secundum visum, hæc limina tangat, intra quæ puer est.* Parentum etiam est pascere & educare filios. Parentum est lenitate quadam uti, ut non sint nimis austeri, hinc Ap. Ephes. 6. *Nolite ad iracundiam provocare filios vestros.* Non tamen etiam nimium indulgeant. Nam. *Magna Patrum segnes facit indulgentia Natos.* Rursum Oliua est symbolum misericordiæ. Hæc etiam ne-

cessaria est Conjugatis. Nam oportet virum multa condonare uxori, similiter que uxorem viro, cum in multis hinc inde delinquant. Cumque mulier sit vasculum infirmum & fragile, 1. Petr. 3. misericordiâ erga eam uti frequenter maritum oportet. Sic ergo vivant Conjuges, ut eorum singuli verè dicere possint cum Pl. 57. *Ego sicut oliva fructifera in Domo DEI.* Et Eccl. 24. *Quasi oliva speciosa in campis, &c.* Sic poterunt quoque consequi illam benedictionem de qua Pl. 127. *Filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ. &c.*

Adolescentibus & Pueris de Rosam syaveolentem. Rosa flos est admodum gratus oculis & speciosus, qui tamen decerptus mox flaccescit. Ita Juventus est instar speciosæ rosæ, quæ tamen vel unâ febriculâ marcescit, *Homo inquit Job 14. Quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra.* Sanè Juventus est admodum fugax. Nam ut D. Hieron. in Job. 40. *Qui dudum infans, subito puer; qui puer, repente juvenis: & usq; ad senectam per spatia mutatur incerta, & antiè se senem intelligit, quàm juvenem se non esse miretur.* Patet hoc in speciosa illa comtèq; ornata Jezabel 4. Reg. 9. Quam Jehu præcipitari mandaverat, cujusq; carnes canes comederant, prætereuntes enim dicebant, *Hæcine est illa Jezabel?* Rosa etiam mirè rubet: commendat ingenuus rubor adolescentis, pudor ac verecundia. Talis rosa fuit Christus: *Dilectus meus,* inquit Sponsa Cantic. 5. *candidus & rubicundus.* Rubicundus, quia in passione proprio perfusus sanguine. Tales etiam rosæ fuerunt, Laurentius, Vincencius, &c. Aliiq; Martyres adolescentes. Sanè D. Chrysof. hom. ult. in epist. ad Rom. B. Petrum & Paulum rosas appellat, ita scribens in laudem Romanæ Urbis. *Civitas inquit, ista quem admodum corpus magnum & validum duos habet oculos illustres. Sanctorum videlicet illorum corpora. Non ita cælum splendescit, quando sol ex sese radios suos dimittit, quemadmodum Romanorum Urbs*

Urbs duas illas lampades ubiq; terrarum effundens. Hinc rapietur Paulus, hinc Petrus, considerate & horrete, quale spectaculum visura sit Roma. Paulum videlicet repente ex theca illa cum Petro resurgentem, in occursum Domini sursum ferri. Qualem Rosam Christo mittet Roma? Ita & S. Mater Ecclesia innocentes Martyres rosas appellat, in Hymno ad Laudes. *Salvete flores Martyrum, quos lucis ipso in limine Christi insecutor sustulit ceu turbo nascentes rosas.* Item rosa est flos admodum odoratus. Diffundite & vos o adolescentes odorem virtutis & bonæ famæ, ut verè vobis liceat dicere. 2. Cor. 2. *Christi bonus odor sumus.* Malæ enim famæ est inquit Eccl. 3. *Qui derelinquit Patriam.* Rosa non est, nec boni odoris adolescens Veneris mysta, qui immerfus est cœno libidinis & voluptatis, qui ut jumentum computruit in stercore suo, ut est apud Joël. 2. Rosa non est adolescens qui peregrini muris olet pelliculas, quem pudicitia venenum appellat D. Hieron. ad Demetriadem. Ut sitis Rosæ veræ, sit vobis cordi illa Apostolica lectio & admonitio, Philip. 4. *De cætero Fratres, quæcunq; sunt vera, quæcunq; pudica, quæcunq; justa, quæcunq; sancta, quæcunq; amabilia, quæcunq; bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplina, hæc cogitate.* &c. Denique scribit Plin. lib. 21. capite 4. De Rosa. Indicium esse boni odoris scabritiem corticis, & omnem rosam locis siccis quam humidioribus esse odoratiorem. Multi adolescentes essent odoriferæ rosæ, si esset scabrities corporis asperâ, non mollis & effœminata. Si aliquando loco mollis indusii uterentur cilicio aspero. Si etiam non amarent humida & pingvia, id est, pingves & opiperas mensas, vina, delicias, &c. Nam hæc omnia inflammant corpus ad libidinem. Appetant ergò potiùs jejuniorum laborem, asperitatem vestium, victus continentiam, ut Demetriadem fecisse scribit S. Hieron.

Servi & ancillis do vitem. Servi estote palmices illius vitis quæ Christus est de seipso dicens Joann. 15. *Ego sum vitis, &*

vos palmites. Sitis, in quam, palmites vitis veræ, non illius alienæ, cui dicitur Jerem. 2. *Quomodo conversas mihi in pravum vinea aliena?* Numquid pacto est vinea vera. Isai. 5. *Qua expectata est ut faceret uvas, fecit autem labruscas?* Palmites & ramusculi vitis sunt in omnem partem flexiles & ductiles; sic ita servorum voluntas flexilis ad nutum Dominorum, prompta ad obediendum. Non faciant voluntatem propriam, neque quod sibi bonum videtur, sed voluntatem suorum Dominorum dum non sit contraria Divinæ. Vineæ odorem spargunt juxta illud Cantic. 2. *Vineæ florentes dederunt odorem suum.* Per odorem intelligitur bona fama. Estote boni nominis & bonæ famæ. Estote veraces, fideles, sobrii, moribus compositi, pudici, prompti, agiles, & quod omnium caput est. pii & devoti. Sic enim conciliabitis vobis bonum nomen coram hominibus, & diligemini ab heris vestris, juxta illud Scripturæ, Eccl. 33. *Si est tibi servus fidelis sit tibi tanquam anima tua.* Rursum, odor vitis dicitur fuggare & occidere serpentes. Si odorem istius boni nominis & vitæ diffundatis, fuggabitis antiquum serpentem diabolum, & extinguetis ignita ejus jacula. Vitis etiam ligari debet, & à ramis inutilibus liberari, admittite & vos vincula mandatorum, inhibitionum, legum, statutorum, & ordinationum: nec dicatis cum refractariis Pl. 2. *Disrumpamus vincula eorum, & projiciamus à nobis jugum ipsorum.* Audite consilium Sapientis Prov. 6. *Conserve fili mi precepta Patris tui, & ne dimittas legem matris tue. Liga ea in corde jugiter, & circumda gutturi tuo. Cum ambulaveris gradientur tecum, cum dormieris custodiant te, & evigilans loquere cum eis, quia mandatum lucerna est, & lex lux, & via vite correctio disciplina.* Admittite & putationem, id est monitiones, correptiones, & justas disciplinas Dominorum vestrorum, & dicite cum Propheta. *Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.* Am-
 putate

putate etiam superflua, ne sitis nimium vani, curiosi, mundani, & nolite conformari huic saeculo, ut Apost. monet Rom. 12. Denique amputate vitia quaelibet antequam nimium succrescant, dum parvus est hostis interficite, ut monet Hieronymus.

STRENA V.

De Gemmis.

Distribuemus in Strenam gemmas, seu lapides pretiosos cum suis custodiis sive thecis, in quibus seruentur. Sed ut huiusmodi Strenas accipiatis mundos vos oportet esse & lotos, Matth. 7. *Nolite sanctum dare canibus, neq; mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis.* Porci semel loti redeunt ad volutabrum, juxta illud 2. Petr. 3. *Canis reversus ad suum vomitum, & sus ad volutabrum luti.* Vos estis loti in hisce diebus Natalitiis lavacro poenitentiae, nolite, monet S. Leo, iterum in veterem vilitatem degeneri conversatione redire, nolite, Thren. 4. antiquas sordes & stercorea rursum amplexari. Itaque cum credam vos lotos & mundos, spargam vobis margaritas. Habebitis Strenam opulentam.

Primo igitur Sacerdotibus & Ecclesiasticis lapidem *Chrysolitum*: Hic lapis teste Plinio lib. 37. c. 9. aureo colore translucent, & videtur ardentes scintillas emittere. Per aurum divina intelligitur sapientia, per ardentes vero scintillas, bona opera, quibus coram hominibus lucere oportet, designantur. **O** DEI Sacerdotes! qui incruenta quotidie libatis sacrificia, quorum lingua semper rubet in sanguine Agni, qui manibus vestris in dies conuertatis Virginis Filium, qui super familiam DEI constituti estis, sapientia & scientia vobis necessaria est. Scriptum est enim, Aggaei 2. *Interroga Sacerdotes, legem, &c. Labia Sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore ejus.* Malach. 2.

Quia